



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 29. Ludovici Regis responsum ad Matris suæ literas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](#)

„id necessarium ipsi sit tempore, con- Sæc. XVII.
 „ſilium afferatur. Properandum est uti- A. C. 1619.
 „que, & nihil procrastinandum, adsunt
 „enim adhuc salutis media, quæ aperire
 „tibi quamprimum cupio, hac addita
 „protestatione, nihil tibi ad negotia
 „quævis expedienda magis necessarium
 „fore. Nam ut semper antehac feci,
 „sic posthac etiam perpetuo, laboris &
 „periculi nihil subterfugere volo, dum-
 „modo Majestatem & gloriam Regis fi-
 „lli mei promotam modis omnibus vi-
 „deam, & voluptatem lætitiamque per-
 „cipere inde possim maximam, si gra-
 „tia valere apud omnes Regem Filium
 „meum in eo maxime loco videam, ubi
 „vitam meam finiam; id modis omni-
 „bus exopto.,,

§. XXIX.

Ludovici Regis responsum ad Matris ſuæ literas.

Inopina hujus fugæ fama Regem Lu- Gramond
 dovicum turbabat, nec animi con- l. c. Lun-
 ceptum inde morsum satis mitigarat nu- dorp. c. 5.
 pera Matris ad se data epistola, quam-
 vis Rex Espernonio Duci, quem præ-
 cipuum hujus facti auctorem reputabat,
 gravius irasceretur, nec ejus literas
 purgandi sui cauſa ad Regem datas
 responſo dignaretur, hoc contemptu

H h 2 de-

Sæc. XVII. demonstrans, Regem etiam Regionum
 A.C. 1619. Principum Principem esse: ad Matrem
 vero suam die duodecima Martii in hunc
 ferme modum rescripsit: „Blefas iter
 „parabam, renovandis obsequiis, quæ
 „tibi debo Matri optimæ, cum alla-
 ;tum, te dolo Espernonii peruersam
 „pessime, sub obtentu oppressæ liberta-
 „tis loco auffugisse: famæ vix habita
 „fides, quanquam erat constans, adeo
 „parum credibile ausum privata aucto-
 „ritate subditum, Regis sui matrem
 „traducere, traductam in servitute de-
 „tinere. Dabit mihi vitam in ultionem,
 „qui dedit imperii jus, Deus: ibo in
 „perduellem, tyrannidemque, per quam
 „animo tuo grassatur, ulciscar. Re-
 „voca quæso in memoriam exactos an-
 „nos, & memento, exhibitum tibi a me
 „sæpe Espernonium, ut Henrico Patri
 „infidum, ut feroci contumacia super-
 „bum, quorum si canitur in præsens
 „palinodia, vis est major. Pro libidi-
 „ne tyraanni dictantis scripsit ad me,
 „agnosco manum: Ego plane Rex sum,
 „neque in reipublicæ administratione
 „autorem ludo. Ex quo Ancræus ex-
 „cessit, gessi ego me pro Rege, qualis
 „eram. Male quereris oppressam te,
 „quæ mihi ipsa testis es, quanta vene-
 „ratione coluerim in hanc diem quod-
 „cunque tuum est. Et quanquam per
 „Re-

„Regiam dignitatem eximar a matris Sæc. XVII.
 „obsequio, quod natura jubet, lubens A.C. 1619.
 „renuntio, si quod mihi ea parte pri-
 „vilegium est, quamque depulit im-
 „perii majestas, naturæ legem vindic-
 „co. Ast meminisse debuisti, qui filius,
 „eundem esse Regem: indolui afflictæ,
 „dum aula mea abstitisti; id filius: tuli
 „ut absisteres pro republica, id Rex
 „feci. Ita post suppurratum abscessum
 „manum vulneri infert æger, & premit,
 „autor ipse doloris, quem patitur. Re-
 „ges dum sæpe pro necessitate tempo-
 „rum Reipublicæ membra secant quan-
 „doque carissima sibi, afflito condon-
 „tent corpori, ferroque indignantur, ut
 „sævit, gratulantur ut sanat. Absit
 „verbo invidia, sejunxi te in tempus,
 „non penitus separavi: remisi tantisper
 „autoritatem tuam, quo precariam
 „esse agnosceres. Si tædio loci Blesis
 „abstitisti: per me licet, quocunque
 „volueris ito: ipsa Lutetia tua est, si
 „volueris huc me conferam, tumque
 „quid si habes, quod de regni admi-
 „nistratione queraris, te consultrice
 „prospiciam. Parce, si hoc dixerim,
 „suspectus est Zelus, quo ex improviso
 „servescis; reticenda vulgas, taces vul-
 „ganda. Hic finem ponam, non ante
 „tamen, quam Deum Optimum Maxi-
 „mum supplex oravero, ut salvam

Hh 3

„esse

Sæc. XVII. „esse velit regno Reginam, filio ma-
 A. C. 1619. „trem Optimam, cui sum ex cordis
 „intimo.„

Humilis & obsequens Filius,
 LUDOVICUS.

§. XXX.

*Graves tumultus in Gallia ob Regi-
 næ fugam exorti.*

Jæger. hist. Interim Regis indignationem haud pa-
Eccl. l. 9. c. 6. rum acuebat Luynæus, ab Esperno-
Daniel hist. nio & Regina, quos sibi iratos nove-
de Franc. rat, rebus suis male metuens; nec ei
t. 10. p. II. suam vindictam exerrendi occasio de-
Serres hist. erat; quippe eodem tempore nuntia-
Franc. tum, quod Espernonius Metis, cuius
 civitatis æque ac Engolismensis admi-
 nistrationem sibi demandatam habebat,
 cives alioquin Regi fidos armata vi in
 suas partes traxisset, necnon armis si-
 mul & pecuniis aliisque rebus pretio-
 sis spoliasset: unde Regi metus ex pro-
 xima seditione, & quidem eo major,
 quo frequentius ad Espernonii castra
 Aquitani Nobiles, ad novas res suopte
 ingenio prompti, accurrerent, atque
 Espernonius, quasi Reginæ Matris cau-
 fam contra Parisinam tyrannidem de-
 fensurus, validum exercitum contraxis-
 set: Eapropter Luynæus Regem urge-
 bat, ut pro opprimendo Espernonio
 quan-